Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tis apparuit; sed uigorē
diuinitatis immēse intus
abscondit. Ideo ergo dix. Si
mile est regnum celorum
grano synapis. quod ac
ceptum homo misit in a
grū suū; et creuit et fcm ē
in arborem magnā. Ager
hic mundus est. inquem
xpc adueniens p susceptā
fragilitatem humano ge
neri administrauit salu
tem. Granum synapis
est propter contritionē mor
tis; arbor propter fructū i
mortalitatis. Caro illa
qi flos cecidit. sed poma
uite de radice diuinitatis
exhibuit. Videamus q°
modo illū puulū desc̄bat
apls. Humiliauit inqt
semet ipm; factus obedi
ens usque ad mortē. Videa
mus quom̄ magnū sub
limem qz commemoret. Pp
ter quod inquit exaltauī

illum ds; et dedit illi no
men qd est sup omē no
men. Itaque minimū sy
napis est granum dum
in terram cadit; arbor
magna est dū resurgit.
Seminatur dū in agro
mentis absconditur. dū
in spe creditur; dum qi
sub gleba cespitis. ita sb
littera sacre legis operitur.
In arbore suspensus attol
litur. dum p omīs gentes
fecunda scōrum pectora di
latatur; dum ds in hoīe
p miracl'a et signa cognos
citur; dū qi in opa p uir
tutes qz diffunditur. dū
de conualle scli in celi uer
ticē sblimatur. Qd aūt
propheta commemorat et factus
est pncipatus super hume
rum eius; manifeste ho
mīe demonstrat humer⁹
latenter dūm loquit̄ pn
cipat⁹. Sz quia ab hoīb;

hac